

og mere udbreder sig, lader det til at den er lykkes des særdeles vel; i Hjørring Amt gav den endog rigt Udbytte.

Urtehosten var temmelig god; derimod mislykkedes Boghveden paa de fleste Steder. — Kartoflerne gave i Almindelighed en tilfredsstillende Afgrøde.

Enkelte Steder anrettede Hagelbygger Skade; saaledes paa Biffertsholms Gods i Aalborg Amt (d. 17de Juni) paa Rugen; paa Nordsfeld Gods paa Moen (d. 22de September) især paa Bølgsåden. — I det nordlige og vestlige Jylland toge endeel Afgrøder, især Provsirug, Skade af Blæsten. — Paa Fensholt skulde en Stormflod meget H.

Mere om selvhedet Foder.

I "oconomische Neuigkeiten" f. A. No. 51 er benævnte Blads Læsere af Udgiveren meddeelt en Eftersretning fra Meieriet Schönborn i Nedre Østerrig, hvoraf sees, at ikke Alle ere tilfredse med selvhedet Foder til deres Creature. Meddeleeren indberetter nemlig, at han ved sit Forsøg af denne Fodringsmaade til 9 Skr. Hornqvæg af det større Slags tilberedede i Stampeskåben til hvert Kreatur daglig 10 Pd. Hakkelse, 6 Pd. Avner, 5 Pd. Kartofler og 1 Lod Salt, som han lod gjære i 48 Timer. De 3 første Dage — de sidste i Februar Maaned — aade Creaturene det reent op, og gjerne, men fra den 4de Dag begyndte Creaturene at vrage, og til 20de Marts vragedes meer og mindre, ja indtil 95 Pd. dagligen, eftersom Hakkelsen kom til at bestaae af Havrehalm, eller endog Emter, istedetfor anden Sædhalv, ja at de endog hellere undertiden

favet, at den i Plovturen udplantede Raps lykkes bedre end den saade.

aade Halmstrøelsen, naftet han havde ladet det selvbedede Foder befugte med i Vand opløste Mliez fager istedetfor bart Vand. Blandt bemeldte Aunstal Kreature vare kun 5 Køer, som gave Mælk, og som paa den Tid han begyndte Forsøget malkede 25 Pott. $1\frac{1}{2}$ Pgl., hvilket Product den 20de Marts var reduceret til 14 Pott., men som atter igjen, da han fra 21de til 25de Marts var vendt tilbage til den vante Fodringsmaade af 13 Pd. Halm, 5 Pd. Kartofler, 4 Pd. Avner og 4 Pd. opløste Mliefager til hver, i raa Tilstand, deels i Hakkelse og deels som langt Foder og i 5 Gister daglig, gave 20 Pott. $\frac{1}{2}$ Pgl., altsaa allerede havde gjenvundet 6 Pott. $\frac{1}{2}$ Pgl. af de 11 Pott. $1\frac{1}{2}$ Pgl., de under den selvbedede Fodringsmaade havde tilsat.

Heraf troer han at turde uddrage følgende Resultat:

1. at Foderets Selvbedning, der var saa stærk at man i nogle Timer kunde haardfuge et Æg, ikke forbedrede dets Qvalitet.

2. At Foderet i ethvert Tilfælde, endog naar det aades reent op, kun var tilstrækkeligt, til Kreaturets Livsophold i det opgivne Blandingsforhold og Beskaffenhed; og

3. at de saa Skillinger, for hvilke man kunde have et saadant selvbedet Foder ringere end hans benævnte sædvanlige, ligeledes besparende Foder, ikke kunde opveie Tabet af Mælkproductet og Bekostningerne ved det formerede Arbeide.

Det torde isvrigt, vedbliver han, vel fortjene gjentagne Forsøg med et bedre Fodringsmiddel, f. Ex. Høe, om og hvorvidt alligevel Fodrets Selvbedning kunde give et lønnende Resultat, hvilket imidlertid den nærværende Hvemangel forbyder.

Udgiveren af bemeldte Tidende Hr. André anfører et Exempel, hvor man var særdeles tilfreds med det selvbedede Foder, men lod det kun gjære i 12 Timer, og tilføier: "at han ogsaa selv er vendt tilbage fra det selvbedede Foders stærkere Syring og tilbereder nu det større Hornqvægs Mørgen, Mid-

dag og Aftenfoder strax efter at have givet Mid-
dagsfoderet; derimod om Formiddagen det Foder,
der er bestemt for Faarene næste Dag. Jeg troer,
siger han, at det er for lang Tid at lade Foderet
gjære i 48 Timer, og at det let gaaer fra Viins-
gjæringen over i den sure, eller endog begyndende
raadne Gjæring, idetmindste har det hendtes mig,
naar jeg har tilladt det at gjære længer end i 24
Timer. Forsøg og Erfaringer alene føre til Resul-
tat. Hr. Professor Dr. Schweitzer fra Tharand,
der har bæret mig med sit Besøg, har i min Faares
stald overtydet sig om den behagelige, viinsyrlige Lugt,
Foderet udbreder og den Begjærlighed, med hvilken
Faarene fortære det indtil det mindste Straae.

Undertegnede kan imidlertid forsikre, og de
ikke faa Herrer, som til Dato have taget hans
Kreature og Fodringsmaade i Diesyn, ville kunne
bevidne, at hans Foder uddamper den viinsyrlige
Bellugt, der, Malstrødderne uagtet, vilde aldeles
dæmpes, ifald nogen suur eller begyndende raaden
Gjæring var tilstede, og det uagtet enhver Kasse
staaer til Gjæring i netop 3 Gange 24 Timer, lige-
som og at Kreaturene, der ere ved godt Huld, baade
med Begjærlighed æde og reentslikke det. Men
Temperaturen maa jo gjøre mærkelig Forskjæl.

I den Berlingske Avertissements; Tidende af
23 Decbr. s. A. lod jeg, til en hurtigere Besvarelse
paa flere indløbne Forespørgsler, indrykke Omgangs-
maaden med, og det daværende Udfald af, min
Fodringsmaade med selvhedet Foder, og jeg har
til Dato ingen Aarsag til at forandre min der yt-
trede Mening. Om hvorvidt jeg ved Winterfodrin-
gens Ophør skulde være af samme Tanker, samt
hvad de i Winteren anstillede Forsøg have givet af
sig, skal jeg meddele i næste Hefte af dette Tid-
skrift. Kun bør jeg i denne Henseende bemærke,
at Gjæringen ikke fuldkommen gik for sig i de 2 à 3
Dage efter den strængeste Frost, hvilket jeg imid-
tid troer kunde have været forebygget ved nogen
mere Forsigtighed, og ved at bruge lunke Vand

i den Tid at fugte med. Jeg har og seet mig nødt til at bruge nogle Potter Vand mere til hver Kasse.

J bemeldte Indrykkelse er, der hvor en Kasses Tilberedningsmaade omtales, ved Kartoflernes Udstrøening udeladt " $\frac{1}{10}$ af" samt " $\frac{1}{10}$ af benævnte 3 Fdk. Maltrødder", hvilket vistnok maa være en Uagtsomhed i Manuscriptet; men derhos er, foruden nogle mindre væsentlige Forandringer, Ordet "Givt" i Manuscriptet forandret til "Indgivet."*)

Rødoure Mark d. 21de Jan. 1837.

C. Luno.

*) Udgiveren er underrettet om, at der i denne Vinter sødres med i 24 Timer selvbedet Hakkelse: paa Lerchenborg 100 Dvæghøveder og 1600 Faar, paa Hebevigskyst 900 Faar og paa Svebollegavn 800 Beber. Faar og Beber skulle vel i de første Dage, da der begyndtes med denne Fodringsmaade, have tabt noget i Udseende, men snart igjen forvundet det og nu være i en meget god Tilstand.

Forresten synes den nu tilraabede kortere Gjærings-tid at maatte endmere anbefale den omhandlede Fodringsmaade; thi ved hiin spares ikke alene en stor Deel af Udgiften til Kasserne, men, hvad der ofte er end vigtigere, der udfordres for disse et mindre Rum i Huset. — Dgsaa kan det neppe være Tvivl underkastet, at Hø og Halm, som er lidet fugtet, krydret med lidt Salt og underkastet en mild Gjæring, maa være Huusdyrene, især Faarene, et behageligt og sundt Foder, hvis Nytte bliver saa meget større, hvor man ønsker at overvintre Kreaturer med maadelige Tænder.

R e t t e l s e .

S. 393 Lin. 2 f. n. Jordsmønnen er tilstrækkelig bindende, læs: ikke er tilstrækkelig o. s. v.